

Barnabas

- gewoon en toch bijzonder -

- bemiddelaar in de jonge Kerk -

- ◆ Zijn naam wordt verschillende keren vermeld in het boek 'Handelingen van de apostelen'.
- ◆ Hij wordt niet gerekend tot de groep van apostelen, maar speelt toch geen onbelangrijke rol in de jonge Kerk.
- ◆ Zijn eigenlijke naam is Jozef (*Hand. 4, 36*) - hij is leerling van Jezus vanaf het eerste uur.
- ◆ Hij is brugfiguur tussen de bekeerling Saulus (Paulus) en de twaalf apostelen (*Hand. 9, 27*).
- ◆ Lange tijd medewerker en medereiziger van Paulus (*Hand. 13, 1-5*).
- ◆ Hij wil de jonge Johannes-Marcus een tweede kans geven, en gaat daarom later zijn eigen weg (*Hand. 15, 39*).

Wat de Bijbel vertelt: Handelingen van de apostelen

4, 36

Zo bezat Jozef, een Leviet afkomstig uit Cyprus, die van de apostelen de bijnaam Barnabas – dit betekent: zoon van troost – gekregen had, een stuk grond; hij verkocht het, ging met het geld naar de apostelen en legde het aan hun voeten.

9, 26-27

In Jeruzalem aangekomen zocht Saulus aansluiting bij de leerlingen, maar ze waren allemaal bang voor hem, omdat ze niet geloofden dat hij een leerling was. Maar Barnabas nam hem mee naar de apostelen en vertelde hun hoe hij onderweg de Heer had gezien en dat die tot hem gesproken had, en hoe hij in Damascus vrijmoedig was opgetreden in de Naam van Jezus.

Wat de Bijbel vertelt: Handelingen van de apostelen

13, 1-5

Er waren in de gemeente van Antiochië profeten en leraren: Barnabas, Simeon die Niger wordt genoemd, Lucius uit Cyrene, Manaën, een jeugdvriend van de tetrarch Herodes, en Saulus. Zij hielden een eredienst en een vasten toen de heilige Geest sprak: ‘Stel Mij Barnabas en Saulus ter beschikking voor de taak waarvoor Ik hen heb geroepen.’ Toen legden ze hun na hun vasten en bidden de handen op en lieten hen gaan. Zo vertrokken ze, uitgezonden door de heilige Geest, naar Seleucië en gingen vandaar met een schip naar Cyprus, waar ze in Salamis het woord van God verkondigden in de Joodse synagogen. Ze hadden ook Johannes bij zich om hen te helpen.

15, 37-39

Nu wilde Barnabas ook Johannes, bijgenaamd Marcus, meenemen, maar Paulus vond het beter iemand die hen in Pamfylië in de steek had gelaten en zich niet met hen aan het werk gewijd had, niet meer mee te nemen. Het meningsverschil liep zo hoog, dat ze uit elkaar gingen en Barnabas samen met Marcus scheepging naar Cyprus.

Brief van Barnabas

Paulus schreef heel wat brieven om contact te houden met de christengemeenten die hij gesticht had. Deze fictieve brief van Barnabas hanteert dezelfde stijl.

Ik, Barnabas, de leviet uit Cyprus, leerling van Jezus Christus de Verrezene, in het zevende jaar na diens terugkeer naar de Vader, aan de gemeenschap van de christenen in Jeruzalem en aan allen die meer willen weten over Jezus en zijn volgeling Paulus van Tarsis.

Ik Barnabas, zend u allen mijn groeten en die van God onze Vader en van zijn Zoon, Jezus Christus.

Ik heb jullie belangrijk nieuws te melden. In opdracht van de gemeenschap van christenen in Jeruzalem ging ik enige tijd terug naar Antiochië. Daar mocht ik kennismaken met een jonge, zeer enthousiaste groep christenen, die me vreemde verhalen vertelde over de gevreesde Paulus van Tarsus, de farizeeër die onze broers en zussen als wilde dieren opjaagt en gevangen zet... Met die Paulus is in Damascus iets ongelooflijks gebeurd en dat door toedoen van Jezus Christus en enkele christenen ter plekke. Er wordt in Antiochië verteld dat hij zich door Ananias van Damascus heeft laten bekeren en dopen. Toen hij zelf over Jezus verkondigde, wilden de joden hem doden.

Brief van Barnabas

Op een dag kreeg Paulus te horen dat er een arrestatiebevel tegen hem was uitgevaardigd. Daarom dook hij onder. En dan, op een donkere nacht, een grote mand, een stevig touw en Paulus bovenop de stadsmuren en daar onder, buiten de stad, een man en twee paarden. De rest raad je al... Paulus van Tarsus, de jager en veroordeler, was Paulus, de opgejaagde en veroordeelde geworden. Vluchteling, zwerver voor Jezus, zeg maar...

Er werd gezegd dat hij was omgekomen. Anderen zegden dat hij leeggeschud was door woestijnrovers en naar Rome gevlucht was om daar zijn spionnenverhalen kwijt te kunnen...

Ik ben hem gaan zoeken. Enkele weken geleden vond ik hem hier in Jeruzalem, verborgen tussen de vele vreemdelingen in de stad. Ik vroeg hem of hij het misschien opgegeven had volgeling van Jezus te zijn.

Brief van Barnabas

Neen, dat was het niet... de christenen van Jeruzalem konden het niet aanvaarden dat deze 'overloper' - zo noemden ze hem - echt een leerling van Jezus was. Iedereen die hij aansprak, spuugde op de grond, duwde hem opzij en riep hem scheldwoorden toe: beul, vijand, moordenaar, duivelsjong... Paulus, niet alleen vluchteling, maar ook uitgesloten, zelfs door de volgelingen van Jezus!

Daarom, vrienden van Jezus, hier in Jeruzalem, deze brief.

Laat dit een soort officiële aanvraag zijn van Barnabas van Cyprus, de leviet, om te verkrijgen dat Paulus van Tarsus, de opgejaagde omwille van Jezus, hier in onze heilige stad opgenomen kan worden in de gemeenschap van Jezus' volgelingen en dat zonder hinderpalen op zijn weg...

Ik Barnabas van Cyprus, leerling van Jezus de Verrezene, vriend van Paulus van Tarsus, ik mag jullie groeten in de naam van Jezus en ook van Paulus.

Barnabas

Gebed

Maak ons ontvankelijk, Heer,
voor de tekenen van deze tijd.

Laat ons het goede zien in mensen,
de goodwill,
het zoeken naar vrede,
de drang naar gelijkheid,
de medemenselijkheid
en de verdraagzaamheid,
als zovele tekenen
van uw Geest
die werkt in mensen
van nu.

Laat ons de werking ontdekken
van uw Geest
in onze groeiende
en zich vernieuwende Kerk.

Gebed

Leer ons ingaan
op de goede verlangens
die in onszelf geboren worden,
en laat ons geluk brengen
aan elkaar.

Laat uw Geest
bezit nemen van ons,
zodat vrede,
vriendschap en vreugde
aanwezig zijn
overal waar mensen samenleven.

Amen.